

дагь надъ масата. Позитѣ сж еднакви; различно е само положението на главата; типовеѣ на лицата вариратъ между млада, зрѣла и старческа възраст. Голѣми, силно засѣнчени очи и червени бузи, обкржжени съ бѣли или тъмни бради и коси, съставятъ центъра на впечатлението. Дрехитѣ сж сини, малинови, бѣли и по-рѣдко жълти и розови съ обикновенитѣ бѣли свѣтлини. Всичкитѣ фигури сж съ нимбове. Между четвъртата и пета фигура (броейки отъ Христа) се вижда върху масата, представенъ по тоя страненъ начинъ, бюстътъ на Юда, който потапя хлѣбъ въ солницата. Той е безъ нимбъ.

Предната страна на непокритата каменна полукржгла маса е разчленена съ редица ниши; горната частъ е отрупана съ трижгълни хлѣбчета, две високи вази съ подставки, рѣпи, чесновъ лукъ и ножове; по края е нахвърлянъ на фестони дългъ бѣлъ пешкиръ съ черни шарки. Въ жглитѣ се виждатъ крайщата на низка стѣна. Отгоре има надписъ: **таниа кеуеръ.**

№ 34. Разпятието (табл. XIII).

Цѣлото поле е заето отъ голѣмъ кръстъ, поставенъ на низко хълмче — „Голгота“. Тѣлото на Христа, стжпило на долната напрѣчна дъска, е силно извито, ржцетѣ сж обтегнати, мъртвата глава съ затворени очи е отпусната на рамото. Лицето, твърде малко въ сравнение съ тѣлото, е обкржжено съ дълги коси, разхвърляни по плещитѣ, а частъ отъ тѣхъ падатъ и върху челото. Мустачитѣ сж тънки, брадата — разрошена и раздвоена. Бѣлата **περιζωμια** съ черни шарки е завързана на вжзелъ. Отъ раната въ хълбока, до която е поставенъ надписъ **ρανια**, изтича бѣла и червена струя. Въ нимба се вижда червенъ кръстъ съ четири бисера на всѣки край.

l'un l'autre (les mains sont masquées). Les poses sont toutes les mêmes: la différence porte uniquement sur le degré d'inclinaison de la tête. Les types de visages varient entre celui du jeune homme et celui de l'homme mûr ou du vieillard. De grands yeux durement enfoncés et les pommettes roses, encadrées par de longues barbes et des cheveux foncés constituent les caractères dominants. Les vêtements sont sombres — bleu foncé, violet — souvent blancs et plus rarement jaunes ou roses modelés de blanc. Toutes les têtes sont nimbées. Entre le quatrième et le cinquième apôtre (à partir du Christ), en un certain point du bord de la table, on voit surgir une bizarre représentation du buste de Judas, s'écrasant sur la table, et trempant le pain dans la salière. Il n'a pas de nimbe.

La table de pierre sigmatique présente, en avant, une série de petites niches. Le dessus de la table est rempli d'objets divers: petits pains triangulaires, deux grandes coupes à pied, radis, bulbes d'ail, couteaux. Au bord de la table festonnent des serviettes rayées en noir et blanc. Dans les angles du tableau on aperçoit les extrémités d'un muraille basse. En haut l'inscription: **таниа кеуеръ.**

№ 34. La Crucifiement (pl. XIII).

La Croix occupe tout le tableau. Elle est dressée sur une colline minuscule: le Golgotha. Le corps du Christ, appuyé sur le *suppedaneum* s'affaisse lourdement; les bras fléchissent, la tête morte, aux yeux fermés, retombe sur l'épaule. Le visage, un peu trop petit pour le corps, est ombragé de longues boucles qui se répartissent sur la poitrine. Quelques brins de cheveux retombent sur le front. De fines moustaches aux lèvres, au menton une barbe ondulée qui se partage en deux. Un **περιζωμια** blanc rayé de noir est noué autour du corps. De la blessure au flanc jaillit un flot blanc et rouge. Tout à côté, on lit l'inscription: **ρανια**. Dans le